Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** ►**M1** **ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 19ης Δεκεμβρίου 1977

περί αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των Κρατών μελών στον τομέα των αμέσων φόρων και του φόρου προστιθεμένης αξίας

(77/799/ΕΟΚ) ◄

(ΕΕ L 336 της 27.12.1977, σ. 15)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 79/1070/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6ης Δεκεμβρίου 1979	L 331	8	27.12.1979

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδας	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας	L 302	23	15.11.1985

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 346 της 2.12.1981, σ. 24 (79)

▼B
▼M1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 1977

περί αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των Κρατών μελών στον τομέα των αμέσων φόρων και του φόρου προστιθεμένης αξίας

(77/799/ΕΟΚ)

▼B

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως το άρθρο 100,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Εκτιμώντας:

ότι η πρακτική της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής πέραν των συνόρων των Κρατών μελών οδηγεί σε απώλεια εσόδων για τον προϋπολογισμό και σε παραβιάσεις της αρχής της φορολογικής δικαιοσύνης και ενδέχεται να προκαλέσει στρεβλώσεις στην κίνηση των κεφαλαίων και στούς όρους του ανταγωνισμού, και ότι κατά συνέπεια επηρεάζει την λειτουργία της κοινής αγοράς·

ότι το Συμβούλιο, για τους λόγους αυτούς, εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 1975 ψήφισμα περί των μέτρων που πρέπει να λάβει η Κοινότητα για την καταπολέμηση της διεθνούς φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής [3]·

ότι, λαμβανομένου υπόψη του διεθνούς χαρακτήρος του προβλήματος αυτού, τα εθνικά μέτρα των οποίων οι συνέπειες δεν εκτείνονται πέραν των συνόρων ενός Κράτους είναι ανεπαρκή, και ότι η συνεργασία μεταξύ Διοικήσεων, βάσει διμερών συμφωνιών, είναι επίσης ανίσχυρη να αντιμετωπίσει τις νέες μορφές φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής που αποκτούν ολοένα και περισσότερο πολυεθνικό χαρακτήρα·

ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ φορολογικών υπηρεσιών στο εσωτερικό της Κοινότητος σύμφωνα με κοινές αρχές και κοινούς κανόνες·

ότι τα Κράτη μέλη οφείλουν να ανταλλάσσουν, κατόπιν αιτήσεως, πληροφορίες για συγκεκριμένες περιπτώσεις και ότι το Κράτος, από το οποίο ζητούνται οι πληροφορίες, οφείλει να ενεργήσει τις αναγκαίες έρευνες για να εξασφαλίσει τις πληροφορίες αυτές·

ότι τα Κράτη μέλη οφείλουν να ανταλλάσσουν, ακόμα και χωρίς να τους ζητηθεί, κάθε πληροφορία που φαίνεται χρήσιμη για τον ορθό προσδιορισμό των φόρων εισοδήματος και περιουσίας, και ειδικότερα στις περιπτώσεις όπου εμφανίζεται μία εικονική μεταφορά κερδών μεταξύ επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε διαφορετικά Κράτη μέλη ή όταν τέτοιες δοσοληψίες μεταξύ επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε δύο Κράτη μέλη πραγματοποιούνται μέσω τρίτης χώρας, έτσι ώστε να εξασφαλίζονται φορολογικά πλεονεκτήματα ή ακόμα όταν για οποιονδήποτε λόγο ο φόρος απεφεύχθη ή δύναται να αποφευχθεί·

([1]) ΕΕ αριθ. Α 293 της 13. 12. 1976, σ. 34.
([2]) ΕΕ αριθ. Α 56 της 7. 3. 1977, σ. 66.
([3]) ΕΕ αριθ. Α 35 της 14. 2. 1975, σ. 1.

▼B

ότι ενδείκνυται να επιτρέπεται η παρουσία εκπροσώπων της φορολογικής αρχής ενός Κράτους μέλους στην επικράτεια ενός άλλου Κράτους μέλους, όταν τα δύο Κράτη το επιθυμούν·

ότι πρέπει να εξασφαλισθεί η μη κοινολόγηση των πληροφοριών που διαβιβάζονται στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής σε πρόσωπα μη εξουσιοδοτημένα, ώστε να γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών και των επιχειρήσεων· ότι, ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο, εκτός εάν υπάρχει εξουσιοδότηση του Κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες, τα Κράτη μέλη που τις λαμβάνουν, να τις χρησιμοποιούν μόνο για φορολογικούς σκοπούς ή με την πρόθεση διευκολύνσεως των δικαστικών διώξεων κατά προσώπων που παραβαίνουν την φορολογική νομοθεσία των Κρατών αυτών· ότι είναι επίσης αναγκαίο τα Κράτη αυτά να δίνουν στις πληροφορίες αυτές τον ίδιο εμπιστευτικό χαρακτήρα που είχαν στο Κράτος από το οποίο προέρχονται, εάν το τελευταίο αυτό Κράτος το απαιτήσει·

ότι ένα Κράτος μέλος που καλείται να προβεί σε έρευνες ή να διαβιβάσει πληροφορίες, πρέπει να έχει το δικαίωμα να αρνείται, όταν η νομοθεσία του ή η διοικητική του πρακτική δεν επιτρέπει στην φορολογική του διοίκηση να ενεργεί τις έρευνες αυτές ούτε να συλλέγει ή να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες αυτές για δικές της ανάγκες, ή όταν η διαβίβαση των πληροφοριών αυτών θα ήταν αντίθετη προς την δημόσια τάξη ή θα οδηγούσε στην κοινολόγηση ενός εμπορικού, βιομηχανικού ή επαγγελματικού απορρήτου ή μιας εμπορικής μεθόδου, ή ακόμα όταν το Κράτος μέλος, για το οποίο προορίζονται οι πληροφορίες, δεν είναι σε θέση να προβεί για πραγματικούς ή νομικούς λόγους, στην παροχή παρομοίων πληροφοριών·

ότι είναι αναγκαία η συνεργασία μεταξύ των Κρατών μελών και της Επιτροπής, για την κατά τρόπο μόνιμο μελέτη των διαδικασιών συνεργασίας και της ανταλλαγής εμπειριών στους τομείς που αναφέρονται ανωτέρω, και ιδίως στον τομέα της εικονικής μεταφοράς κερδών εντός ομάδων επιχειρήσεων, προς τον σκοπό της βελτιώσεως των διαδικασιών αυτών και της επεξεργασίας καταλλήλων κοινοτικών ρυθμίσεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Γενικές διατάξεις

▼M1

1. Οι αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών ανταλλάσσουν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία κάθε πληροφορία που δύναται να τους επιτρέπει τον ορθό προσδιορισμό των φόρων εισοδήματος και περιουσίας καθώς και του φόρου προστιθεμένης αξίας.

▼B

2. Θεωρούνται ως φόροι εισοδήματος και περιουσίας, οποιοδήποτε και αν είναι το σύστημα εισπράξεως, οι φόροι που επιβάλλονται επί του συνολικού εισοδήματος, επί της συνολικής περιουσίας ή επί στοιχείων του εισοδήματος ή της περιουσίας, περιλαμβανομένων των φόρων επί των κερδών που προέρχονται από την εκποίηση κινητών ή ακινήτων περιουσιακών αγαθών, των φόρων επί του ποσού των ημερομισθίων που καταβάλλονται από τις επιχειρήσεις, καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας.

3. Οι ισχύοντες σήμερα φόροι που αναφέρονται στην παράγραφο 2, είναι ιδίως οι εξής:

στο Βέλγιο:

impôt des personnes physiques/Personenbelasting,

impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting,

impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting,

impôt des non-résidents/Belasting der niet-verblijfhouders,

▼B

στην Δανία:

Indkomstskatten til staten,

Selsskabsskat,

Den kommunale indkomstskat,

Den amtskommunale indkomstskat,

Folkepensionsbidragene,

Sømandsskatten,

Den særlige indkomstskat,

Kirkeskatten,

Formueskatten til staten,

Bidrag til dagpengefonden,

στην Γερμανία:

Einkommensteuer,

Körperschaftsteuer,

Vermögensteuer,

Gewerbesteuer,

Grundsteuer,

στην Γαλλία:

impôt sur le revenu,

impôt sur les sociétés,

taxe professionnelle,

taxe foncière sur les propriétés bâties,

taxe foncière sur les propriétés non bâties,

στην Ιρλανδία:

Income tax,

Corporation tax,

Capital gains tax,

Wealth tax,

στην Ιταλία:

Imposta sul reddito delle persone fisiche,

Imposta sul reddito delle persone giuridiche,

Imposta locale sui redditi,

στο Λουξεμβούργο:

impôt sur le revenu des personnes physiques,

impôt sur le revenu des collectivités,

impôt commercial communal,

impôt sur la fortune,

impôt foncierμ

στην Ολλανδία:

Inkomstenbelasting,

Vennootschapsbelasting,

Vermogensbelastingμ

στο Ηνωμένο Βασίλειο:

Income tax,

Corporation tax,

Capital gains tax,

Petroleum revenue tax,

Development land tax,

▼A1

στην Ελλάδα:

▼C1

Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,

▼A1

Φόρος ακινήτου περιουσίας,

▼A2

στην Ισπανία:

Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas,

Impuesto sobre Sociedades,

Impuesto Extraordinario sobre el Patrimonio de las Personas Físicas,

στην Πορτογαλία:

Contribuição predial,

Imposto sobre a indústria agrícola,

Contribuição industrial,

Imposto de capitais,

Imposto profissional,

Imposto complementar,

Imposto de mais-valias,

Imposto sobre o rendimento do petróleo,

Os adicionais devidos sobre os impostos precedentes.

▼B

4. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης επί των φόρων ίδιας ή παρόμοιας φύσεως, που θα ήτο δυνατό να επιβληθούν μεταγενέστερα επιπροσθέτως, ή σε αντικατάσταση των φόρων που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Οι αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών ανακοινώνουν μεταξύ τους και στην Επιτροπή τις ημερομηνίες ενάρξεως της ισχύος των φόρων αυτών.

5. Με την έκφραση «αρμοδία αρχή» νοούνται:

στο Βέλγιο:

le ministre des finances

ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος,

De minister van financiën

ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος,

στην Δανία:

Ministeren for skatter og afgifter

ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος,

στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:

Der Bundesminister der Finanzen

ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος,

στην Γαλλία:

le ministre de l'économie

ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος,

στην Ιρλανδία:

The Revenue Commissioners

ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος,

στην Ιταλία:

Il ministro per le finanze

ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος,

στο Λουξεμβούργο:

le ministre des finances

▼B

ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος,

στην Ολλανδία:

De minister van financiën

ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος,

▼M1

στο Ηνωμένο Βασίλειο:

The Commissioners of Customs and Excise ή εκπρόσωπος εξουσιοδοτημένος για τις πληροφορίες σχετικά μόνο με το φόρο προστιθεμένης αξίας

The Commissioners of Inland Revenue ή εκπρόσωπος εξουσιοδοτημένος για κάθε άλλη πληροφορία,

▼A1

στην Ελλάδα:

ο Υπουργός Οικονομικών ή ο υπ' αυτού οριζόμενος εκπρόσωπος,

▼A2

στην Ισπανία:

El Ministro de Economía y Hacienda ή ένας εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος,

στην Πορτογαλία:

O Ministro das Finanças e do Plano ή ένας εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος.

▼B

Άρθρο 2

Ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως

1. Η αρμόδια αρχή ενός Κράτους μέλους δύναται να ζητήσει από την αρμόδια αρχή ενός άλλου Κράτους μέλους να της γνωστοποιήσει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, για μία συγκεκριμένη περίπτωση. Η αρμόδια αρχή του Κράτους, από το οποίο ζητούνται οι πληροφορίες, δεν είναι υποχρεωμένη να δώσει ευνοϊκή συνέχεια στην αίτηση αυτή, αν φανεί ότι η αρμόδια αρχή του Κράτους που κάνει την αίτηση δεν εξήντλησε τα συνήθη ίδια μέσα πληροφορήσεώς της, τα οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει ανάλογα με τις περιστάσεις για να λάβει τις αιτούμενες πληροφορίες, χωρίς να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη του επιδιωκομένου αποτελέσματος.

2. Προκειμένου να γνωστοποιηθούν οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους, από το οποίο ζητούνται οι πληροφορίες, προβαίνει, εάν συντρέχει λόγος, στις αναγκαίες έρευνες για να λάβει τις πληροφορίες αυτές.

Άρθρο 3

Αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών

Οι αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, χωρίς προηγούμενη αίτηση και κατά κανονικό τρόπο, για κατηγορίες περιπτώσεων που καθορίζουν στο πλαίσιο της διαδικασίας διαβουλεύσεως που αναφέρεται στο άρθρο 9.

Άρθρο 4

Αυθόρμητη ανταλλαγή πληροφοριών

1. Η αρμόδια αρχή κάθε Κράτους μέλους γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή κάθε άλλου ενδιαφερομένου Κράτους μέλους,

▼B

χωρίς προηγούμενη αίτηση τις προβλεπόμενες στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πληροφορίες, των οποίων έχει γνώση, όταν:

α) η αρμοδία αρχή ενός Κράτους μέλους έχει λόγους να υποθέτει ότι στο άλλο Κράτος μέλος υφίσταται διαφυγή φόρων·

β) ένας φορολογούμενος επιτυγχάνει σε ένα Κράτος μέλος μείωση ή απαλλαγή φόρου, η οποία συνεπάγεται γι' αυτόν αύξηση φόρου ή υπαγωγή του σε φόρο στο άλλο Κράτος μέλος·

γ) εργασίες μεταξύ φορολογουμένου ενός Κράτους μέλους και φορολογουμένου ενός άλλου Κράτους μέλους, στις οποίες μεσολαβεί μία μόνιμη εγκατάσταση των φορολογουμένων αυτών ή ένας ή περισσότεροι τρίτοι, ευρισκόμενοι σε μία ή περισσότερες άλλες χώρες, είναι τέτοιας φύσεως που συνεπάγονται μείωση φόρου στο ένα ή στο άλλο Κράτος μέλος ή και στα δύο·

δ) η αρμόδια αρχή ενός Κράτους μέλους έχει λόγους να υποθέτει, ότι υφίσταται μείωση φόρου, η οποία προκύπτει από εικονικές μεταφορές κερδών εντός ομάδων επιχειρήσεων·

ε) κατόπιν πληροφοριών που έχουν παρασχεθεί σε Κράτος μέλος από την αρμόδια αρχή του άλλου Κράτους μέλους, έχουν προκύψει στοιχεία χρήσιμα για τον προσδιορισμό του φόρου σ' αυτό το άλλο Κράτος μέλος.

2. Οι αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών δύνανται, στο πλαίσιο της διαδικασίας διαβουλεύσεως που προβλέπεται στο άρθρο 9, να επεκτείνουν την ανταλλαγή πληροφοριών η οποία προβλέπεται στην παράγραφο 1 σε περιπτώσεις άλλες από τις αναφερόμενες σε αυτήν.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών δύνανται, σε κάθε άλλη περίπτωση, να γνωστοποιούν οι μεν προς τις δε, χωρίς προηγούμενη αίτηση, τις πληροφορίες, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, και των οποίων έχουν γνώση.

Άρθρο 5

Προθεσμία διαβιβάσεως των πληροφοριών

Η αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους που καλείται να παράσχει πληροφορίες, δυνάμει των προηγουμένων άρθρων, τις διαβιβάζει το ταχύτερο δυνατόν. Εάν η παροχή των πληροφοριών προσκρούει σε εμπόδια ή εάν η αρμόδια αρχή αρνηθεί να τις παράσχει, τότε ενημερώνει σχετικά χωρίς καθυστέρηση την αρχή που ζητεί τις πληροφορίες, μνημονεύοντας την φύση των εμποδίων ή τους λόγους της αρνήσεώς της.

Άρθρο 6

Συνεργασία εκπροσώπων του ενδιαφερομένου Κράτους

Για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, η αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες και η αρμόδια αρχή του Κράτους, για το οποίο προορίζονται οι πληροφορίες, δύνανται να συμφωνήσουν στο πλαίσιο της διαδικασίας διαβουλεύσεως που αναφέρεται στο άρθρο 9, να επιτρέψουν την παρουσία στο πρώτο Κράτος μέλος εκπροσώπων της φορολογικής αρχής του άλλου Κράτους μέλους. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διατάξεως αυτής καθορίζονται στο πλαίσιο της ίδιας αυτής διαδικασίας.

Άρθρο 7

Διατάξεις περί απορρήτου

1. Κάθε πληροφορία που περιέρχεται σε γνώση ενός Κράτους μέλους κατ' εφαρμογή της παρούσης οδηγίας, τηρείται απόρρητη στο Κράτος αυτό κατά τον ίδιο τρόπο που τηρούνται απόρρητες

▼B

και οι πληροφορίες που συλλέγονται κατ' εφαρμογή της εσωτερικής του νομοθεσίας.

Εν πάση περιπτώσει οι πληροφορίες αυτές:

— δεν είναι προσιτές παρά μόνο στα πρόσωπα τα οποία αφορά αμέσως ο προσδιορισμός του φόρου ή ο διοικητικός έλεγχος του προσδιορισμού του φόρου,

— δεν αποκαλύπτονται εξ άλλου παρά επ' ευκαιρία δικαστικής διαδικασίας, ή διαδικασίας που επισύρει την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, όταν οι διαδικασίες, αυτές συνδέονται με τον προσδιορισμό ή τον έλεγχο του προσδιορισμού του φόρου, μόνο δε στα πρόσωπα που μετέχουν άμεσα στις διαδικασίες αυτές· είναι εν τούτοις δυνατό να αποκαλυφθούν οι πληροφορίες αυτές κατά την διάρκεια δημοσίων ακροάσεων ή σε δικαστικές αποφάσεις, αν δεν αντιτίθεται σε αυτό η αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες,

— σε καμμία περίπτωση δεν χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο αλλά μόνο για σκοπούς φορολογικούς ή σκοπούς δικαστικής διαδικασίας, ή διαδικασίας που επισύρει την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, όταν οι διαδικασίες αυτές συνδέονται με τον προσδιορισμό ή τον έλεγχο του προσδιορισμού του φόρου.

2. Η παράγραφος 1 δεν επιβάλλει σε ένα Κράτος μέλος, του οποίου η νομοθεσία ή η διοικητική πρακτική ορίζει, για εσωτερικούς λόγους, αυστηρότερους περιορισμούς από τους περιεχόμενους στην εν λόγω παράγραφο, την παροχή των πληροφοριών, αν το ενδιαφερόμενο Κράτος δεν αναλαμβάνει την υποχρέωση να σεβασθεί τους αυστηρότερους αυτούς περιορισμούς.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 η αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες, δύναται να επιτρέψει στο Κράτος που τις εζήτησε να τις χρησιμοποιήσει για άλλους σκοπούς, όταν κατά την νομοθεσία του Κράτους που παρέχει τις πληροφορίες, η χρησιμοποίηση τους είναι δυνατή στο Κράτος αυτό για παρόμοιους σκοπούς στις ίδιες περιστάσεις.

4. Όταν η αρμόδια αρχή ενός Κράτους μέλους θεωρεί ότι οι πληροφορίες, τις οποίες έλαβε από την αρμόδια αρχή ενός άλλου Κράτους μέλους, δύνανται να φανούν χρήσιμες στην αρμόδια αρχή ενός τρίτου Κράτους μέλους, δύναται να τις διαβιβάσει στην τελευταία αυτή με την συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής που τις παρέσχε.

Άρθρο 8

Όρια της ανταλλαγής πληροφοριών

1. Η παρούσα οδηγία δεν επιβάλλει την υποχρέωση της διεξαγωγής ερευνών ή της διαβιβάσεως πληροφοριών, όταν η νομοθεσία ή η διοικητική πρακτική του Κράτους μέλους, το οποίο θα έπρεπε να παράσχει τις πληροφορίες, δεν παρέχουν στην αρμόδια αυτή αρχή την δυνατότητα ούτε να ενεργεί τις έρευνες αυτές ούτε να συλλέγει ή να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες αυτές, για τις ίδιες ανάγκες του εν λόγω Κράτους.

2. Η άρνηση διαβιβάσεως πληροφοριών είναι δυνατή σε περίπτωση που θα οδηγούσε στην κοινολόγηση ενός εμπορικού, βιομηχανικού ή επαγγελματικού απορρήτου ή μιας εμπορικής μεθόδου ή μιας πληροφορίας, της οποίας η κοινολόγηση θα ήταν αντίθετη προς την δημοσία τάξη.

3. Η αρμόδια αρχή ενός Κράτους μέλους δύναται να αρνηθεί την διαβίβαση πληροφοριών, όταν το ενδιαφερόμενο Κράτος δεν είναι σε θέση, για πραγματικούς ή νομικούς λόγους, να παράσχει παρόμοιες πληροφορίες.

▼B

Άρθρο 9

Διαβουλεύσεις

1. Προς τον σκοπό εφαρμογής της παρούσης οδηγίας πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις, αν υπάρχει λόγος, στο πλαίσιο επιτροπής, μεταξύ:

— των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερομένων Κρατών μελών, αιτήσει μιας εξ αυτών, στην περίπτωση διμερών θεμάτων,

— των αρμοδίων αρχών του συνόλου των Κρατών μελών και της Επιτροπής, αιτήσει μιας των αρχών αυτών ή της Επιτροπής, όταν δεν πρόκειται αποκλειστικά για διμερή θέματα.

2. Οι αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών δύνανται να επικοινωνούν απ' ευθείας μεταξύ τους. Οι αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών δύνανται, κατόπιν κοινής συμφωνίας, να επιτρέπουν σε αρχές που αυτές ορίζουν να έρχονται σε επαφή απ' ευθείας για συγκεκριμένες περιπτώσεις ή για κατηγοριες περιπτώσεων.

3. Όταν οι αρμόδιες αρχές συμφωνούν επί διμερών θεμάτων στους τομείς που αποτελούν αντικείμενο της παρούσης οδηγίας, πλην της ρυθμίσεως μεμονωμένων περιπτώσεων, ενημερωνουν σχετικά την Επιτροπή το ταχύτερο δυνατόν. Η Επιτροπή ενημερώνει με την σειρά της, για τα θεματα αυτά τις αρμόδιες αρχές των άλλων Κρατών μελών.

Άρθρο 10

Ανταλλαγή εμπειριών

Τα Κράτη μέλη από κοινού με την Επιτροπή παρακολουθούν συνεχώς την εξέλιξη της συνεργασίας που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία και ανταλλάσσουν τις εμπειρίες των, ιδίως στο θέμα των τιμών μεταφοράς εντός ομάδων επιχειρήσεων, με σκοπό την βελτίωση της συνεργασίας αυτής και την επεξεργασία, αν συντρέχει λόγος, ρυθμίσεων στους τομείς αυτούς.

Άρθρο 11

Ισχύς ευρυτέρων υποχρεώσεων συνδρομής

Οι ανωτέρω διατάξεις δεν θίγουν την εκτέλεση ευρυτέρων υποχρεώσεων, σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών, που προκύπτουν από άλλες νομικές πράξεις.

Άρθρο 12

Τελικές διατάξεις

1. Τα Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1979 και τις γνωστοποιούν αμέσως στην Επιτροπή.

2. Τα Κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των σπουδαιοτέρων διατάξεων εσωτερικού δικαίου που εκδίδουν μεταγενέστερα στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.